

Thơ Tôi Chút Quà Biếu

Tại sao ngày thì rộng?
Tại sao tháng thì dài?
Người mình nói thật Hay
tháng ngày như mây bay...

Người mình là Tổ Quốc?
Nhớ về là muốn khóc
Nhớ về là muốn về
mà ngày tháng lê thê!

Người mình là bờ đê
bông bắp rung rinh gió?
là cánh đồng xanh lúa?
biển, núi, rừng bao la?

Ôi người mình quá xa
như trời Nam núi Bắc
như ruột từng khúc thắt
như tim từng nhịp rung?

Nhìn mãi cái Vô Cùng
thấy mình là hạt bụi
hóa kiếp thành đế nhũ
đêm đêm gáy trong bờ...

Ai kìa đi nhớn nhor
Ai kìa đi gấp gáp
Con đẽ luôn giấu mặt
mà...Đoạn Trường Tân Thanh!

Mười lăm năm qua nhanh
Ba mươi năm qua vội...
Sông Tiền Đường ai lội
Đáo Bỉ Ngạn là đâu?

Đến nơi...đứng cúi đầu
...rồi: Hồi Đầu Thị Ngạn!
Hối hận hay là chán?
Chúa Giê Su dang tay...

Hỡi ơi tháng với ngày
thước nào đo bề rộng?
thước nào đo cho đúng
cái chiều dài thời gian?

*

Tôi, hay chút ánh sáng
của vầng trăng cuối đêm?
Tại sao tôi nhớ Em
hỡi Em, Người-Con-Gái...

...để tôi thề mãi mãi
chê hết thấy Giai Nhân!
Em mãi mãi mùa Xuân
nụ-hoa-đào-Thôi-Hộ..

*Thơ tôi, chút quà nhỏ
cho Tình Xa Tình Xa
Em nhìn đi, bao la
nằm trong giọt nước mắt!*

Trần Vấn Lệ